

*Marile controverse
din jurul unor figuri emblematice
ale Regalității și ale unor
personaje din umbră*

Docu-drame și mituri istorice
evocate de Dan-Silviu Boerescu,
însoțite de consemnări din presă

INTEGRAL

Colecția REGALĂ
Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOERESCU, DAN-SILVIU

**Marile controverse din jurul unor personaje emblematice
ale Regalității și personaje din umbră: docu-drame și mituri istorice
însoțite de consemnări din presă / evocate de Dan-Silviu Boerescu. -**

București : Integral, 2018

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-209-5

94

© INTEGRAL, 2018

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tipărit la Monitorul Oficial R.A.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-209-5

Sumar

Ernest Urdăreanu, adjutantul regal
al lui Carol al II-lea
și partenerul de *threesome* cu Elena Lupescu / 7

Gavrilă Marinescu, „polițistul Regelui”,
președintele Federației Române de Fotbal
și cel mai eficient proxenet interbelic / 29

Alți membri ai *Camarilei*: Puiu Dumitrescu,
Nicolae Malaxa, Max Auschnitt, Aristide Blank etc. / 43

Nicolae Iorga și „întreita vestă de flanelă pe timp de iarnă”
sau jocul de-a uniforma
Frontului Renașterii Naționale / 71

Arhitecții Casei Regale –
de la Karel Líman și Paul Gottereau
la Augustin Ioan / 93

Lămuriri bibliografice / 111

*Ernest Urdăreanu, adjutantul
regal al lui Carol al II-lea
și partenerul de threesome
cu Elena Lupeșcu*

Ernest *Urdărianu* (1897-1985), mai cunoscut ca „Urdăreanu” (deși numele este scris incorect!), adjutant regal și prefect al Palatului (1935), vicemareșal (1936) și din 1937 Mareșal al Palatului Regal, ministru al Casei Regale de la 27 martie 1938 până la 4 septembrie 1940, a fost unul dintre apropiații Regelui Carol al II-lea. I-a rămas credincios Suveranului român și după ce acesta a abdicat (6 septembrie 1940) și a trebuit să plece din țară.

Rolul său în ecuația de alcov, și nu numai, a Palatului Regal a fost unul extrem de controversat și a iscat felurite speculații. Mulți l-au considerat „geniul rău” al lui Carol, alții – mult mai puțini – consideră că ar fi încercat, cu multă subtilitate, să contribuie la limitarea exceselor acestuia. „Elena Lupeșcu a fost singura femeie capabilă să îl satisfacă pe Carol al-II lea și s-a folosit de acest atu pentru a-și elimina adversarii care îi cereau Regelui să renunțe la amantă.”

Favorurile regale, ascensiunea politică, numirea guvernelor, marile contracte cu statul – toate atârnav de bunul plac al Elenei Lupescu. Regele era un sclav în fața ei din cauza dependenței sexuale. Omul politic Constantin Argetoianu scria că efectiv Regele „se pierde între cracii damei”. Despre femeia cu părul roșu, Carol însuși scria: „Este esența vieții mele, este talismanul cel divin și în clipele de greutate este refugiul meu suprem. Această dragoste este așa încât nici nu pot concepe viața fără ea. Am o nevoie imperioasă de ea, clipă după clipă. Îmi este indispensabilă. E carne din carnea mea. Femeia asta îmi aduce o bucurie infinită”. Istoricii au susținut că Elena Lupescu a fost singura femeie care a reușit să satisfacă apetitul sexual anormal pe care Regele îl avea din cauza priapismului.

În 1934, același om politic nota: „În ziua de 17 ianuarie 1934 (țin să precizez data din cauza enormității confidențelor) Mareșalul Averescu în cursul unei vizite ce-i făceam, mi-a spus că Prințul Carol i-a mărturisit că numai cu Lupeasca mai putea avea erecțiuni. Duduia, a continuat Averescu, ține pe Rege prin cunoștința secretelor lui de anomalie sexuală”. Ziaristul Pamfil Șeicaru, directorul ziarului Curentul din perioada interbelică, scria și el: „Carol nu putea fi acaparat decât de o femeie care aducea o vastă experiență în legăturile cu bărbații, de pe urma cărora a căpătat o mare tehnică. O femeie vulgară, indecentă, stăpânind toate vicleșugurile de alcov și care în loc de un leșinat sentimentalism, să-i servească o pitorească trivialitate”.

O dată ce femeia s-a infiltrat în inima (și în patul) lui Carol, ea a depus toate eforturile ca să înțeleagă caracterul iubitului ei și să se comporte după placul lui. „A priceput

curând că, sub fațada virilității sale, Carol al II-lea era cumplit de vulnerabil: un bărbat slab, nehotărât, imatur, care avea nevoie să fie consolată, alintat și copleșit cu afecțiune”. Cu toate acestea, se știa că, în fapt, nici Elenei Lupescu nu-i prea ajungea „mădularul” iubitului. Generalul Gavrilă Marinescu, membru al camarilei regale, îi spunea lui Constantin Argetoianu că Regele, Elena Lupescu și adjutantul regal Ernest Urdăreanu „faceau figuri în trei” și că nu doar Regele era infidel și se culca cu diverse prostituate, dar și Elena Lupescu își înșela regalul amant ori de câte ori avea ocazia. Cert este că abila Lupească – „îndrăzneță, plină de încredere în sine, dominatoare” – știa să-l manipuleze pe Rege ca nimeni alta.

Conform mai multor surse documentare, Carol nu s-a dat în lături de la aventuri erotice nici în străinătate, în faimoasa sa călătorie în jurul lumii după despărțirea forțată de Ioana Lambrino. Peripețiile sale în India, Ceylon, Birmania, China, Japonia, Hawai, îl făcuseră un precursor al turismului sexual practicat în prezent de europeni.

După unele rapoarte ale Foreign Office-ului, la curtea regală românească domnea „o nesățioasă patimă pentru destrăbălarea fără cumpăt”. Un bărbat considerat nesățios din punct de vedere sexual, Carol era considerat „craiul” dintr-un poligon mărginit de trei femei frumoase: Elena Lupescu – amanta oficială, Livia Auschnit (soția magnatului Max Auschnit) – vampa, și domnișoara Malaxa – fecioara. Toți patru pe elegantul iaht „Luceafărul”. Care avea să fie scena unor pasiuni amoroase dezlănțuite. Însemnările scriitorului Petre Pandrea (Magazin istoric, mai 2002) evocă un episod din viața lui Carol al II-lea, care ar fi putut

fi subiectul unui film interzis minorilor. Personajele centrale ale epocii 1930-1940 erau Elena Lupescu și Nicolae Malaxa (soția sa era înscrisă cu nepotul Elenei Lupescu), magnatul industriei românești între cele Două Războaie Mondiale. Reușita afacerilor lui Malaxa se baza și pe strânsa prietenie „de afaceri” legată de cuplul Carol – Elena Lupescu. Industriașul își detesta soția, considerând-o frivolă, dar aceasta nu l-a împiedicat, prin 1937, să-și trimită fiica, de 17 ani, în croazieră de la Constanța la Istanbul, pe „Luceafărul”, în compania selectă menționată. Conform memoriilor lui Pandrea, „fecioara” nu a rezistat avansurilor lui Carol, care, la rândul lui, nu a ratat șansa de a deveni primul bărbat din viața ei. Livia Auschnit nu putea asista, neputincioasă, la balansul lui Carol dintre proaspăta deflorată și vechea amantă. Ea a considerat croaziera momentul propice pentru a „i-l sulfă” pe Carol Elenei Lupescu. Cele două mai aveau un obiect comun al pasiunii, în persoana lui Ernest Urdăreanu, ministru al Curții Regale. Astfel, totul s-a încheiat cu un scandal între cele două dame, nu pentru Carol, ci pentru Urdăreanu! Cu ce s-a ales după „croaziera sexului” domnișoara Malaxa? Cu onoarea reparată de un soț tânăr – medic sărac, devenit mai târziu o somitate în domeniul, care a vindecat-o de amintirea „taurului regal”.

Vasul „Luceafărul” (fost „Nahlin”) a purtat prin Balcani amoruri interzise. Pe puntea lui au călcat personaje faimoase ale istoriei, iar în cabinele sale luxoase și-au ascuns dragostea doi regi ale căror iubiri au scandalizat lumea: Regele Edward al VIII-lea și americanca Wallis Simpson, Regele Carol al II-lea și „Duduia” Elena Lupescu. Pentru România, vasul de tezaur a rămas doar o machetă în expoziția Muzeului